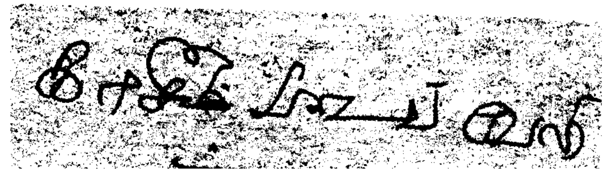

பிசுமில்லாகிற்றகுமானிற்றகீம்.

83
3-75

இஃது,

மதுரை - நாளெட்டில் வென்றானென்றும்

பிர்கானொன்றும் வழங்காநின்ற

முகம்மதுப்புலவரவர்கள்

பாடிய

காசிம்படைப்போர்

இராமநாதபுரம்

இரவுண்ஷாப்புக்கடை

ப-வெ-முகம்மதுஇபுறுகீம்சாகிபு

அவர்கள் முயற்சியால்

குலசேகரம்பட்டணம்

சர்க்கரைசாகிபுத்தம்பி யவர்கள்குமாரர்

அல்லாபிச்சைப்புலவர்

அவர்களால்

இலக்கணவிலக்கிய வழுவறத்திருத்தி

கொல்லூர்

மாணிக்கமுதலியார்

கம்பேனியாரவர்களது

மனோன்மணிவிலாசவச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஹிஜிறத்து-௲௨௱௯௰௨ஸு-றபீயுல்ஆகிறுமீ.

தியாகமீந்தோர்.

இந்தக்கதைதனைத் தமிழ்மொழியா லின்பமாகவே பாடுதற்கு, விந்தைப்பணிதிபொன் மிகக்கொடுத்து விரும்பித் தலில்செய்து விளக்கிவைத்த, நந்தின்பழனஞ்சூழ் வகுதைவாழும் நகுதாசாமினார் மரைக்காயன்றம், மைந்தன்குமாரனு மிசுமாயில்கான் வரிசை மிகப்பெற்றுவாழ்தானே.

ஆக்கியோன்பெயர்.

ஞானமுதவிய நீதர்காசிம்சங்கைப் படைப்போரைத் தமிழினாலே மானமாரெங்கள் சாமினார்சொன் மாலீவர்தரு மைந்தனும்தல்- தீனைவிரும்பிய இசுமாயில்கான் செய்யுந்தவில்கொடைச்சிறப்பதனால்- ஞானமுறைகூடம் பீருகான்சொல் நாவெட்டில்வென்றான்பாடினானே. (௬)

நூல்வரலாறு.

நல்லநபிதிரு வடிசாய்ந்தபின் னான்கியார்களு முறையரசாய்- வல்லவர்நானுந் தொலைந்தபோது வரிசை அலியசனரசாகி எல்லையுலகெல்லா மரசாண்டன ரெத்தராஜருந் திறையிடவே- வல்லாரிவ்வித மிருக்குநாளில் மஆபியாமகன் எசீதென்பவன்- மெல்லிபொருத்தியாலசன்பேரிலே வினையைநினைந்தவன் வெகுண்டெண்ணினான். (௭)

வேங்கையபிமக்களிருவரையும்வீறினாற் கொல்லப்போகாதுநாந். தாங்கும்புகழசன் றனக்கொருபெண்சரியாகக்கொடுத்திணக்கமாக்கி, யோங்கும்அசனைமுன் னஞ்சாற்கொன்றேஉசைனைப்போரிற்பின் கொல்வோமென்று, பாங்கின்மஆபியா மகன்எசீதிப்பழியையுறுதியாய் நினைந்துகொண்டே. (௮)

மன்னும்புகழ் அசன் றனைமெசீது வலிபவுறவாடிச் சற்பனையாத், தன்னிலொருபெண்ணைக் கொடுத்தங்கொரு தாதிமூப்பியுங் கொடுத்தம்மூப்பி, புன்னும்போதனை நிதஞ்செய்யவும் பாம்புங்கீரியும் போலயின்னாள், வன்னமரசனுடன்வாழாமல் வம்பசெய்திடவருத்திவித்தான். (௯)

இந்தச்சாதனை மாயமெல்லா மிறைவஞ்புலிமக னறியாமலே, சந்தக்குவிமுலை மடந்தைமனந் தனக்குப்பொருந்திடா திருக்கின்றும்நா, மெந்தப்படிக்கிச்சை சொல்வோமென வினைக்காத்தாயுடன் மனஞ்சலித்துப், புத்திகருணையாய் அல்லாவைத்தான் புகழ்ந்துதொழுதேத்தி யிருந்தனரே. (௰)

இந்தபடிசில நாட்சென்றபினிறைவனருளிகெசுமானத்திலென்னி, மின்னும்வேற்படையாருடன் வேட்டையாடநாடிப்போ

னார், அந்தபொழுதினி லெசீதுமன்னன் றாதிமூப்பிதனையழைத்துக், கொன்னையுரையாத அலிமகனைக் கொல்லும்படிவகை சொல்லலுற்றான் (௰௧)

எங்கள்குடிக்கெல்லாமூப்பியரேயெமக்குப் பகையாமோன் வேட்டையாடிச், சங்கையுடன்திரு மனையில்வந்து தவித்துவிடாயித் தங்கேயிருக்குநேரம், தங்கைதனைமனம் நாணமலே நஞ்சைப்பானத்தற் தனிற்கலந்தே, கொங்கும்புலியலி மகன்றனக்குக் குடிக்கக்கொடுக்கச்சொல் லெனவிடுத்தான். (௰௨)

வடித்தவகையெல்லா மூப்பிசந்து வாழாமயினுடன்சொன்னபோது, திடத்தின்மடந்தையு மிந்தவகை செய்வோமெனவெண்ணி யிருந்தாளப்போ, வெடித்தகுரலலி தன்குமாரர் வேட்டையாடியே மீண்டுவந்து, தடத்தின் மணிமேடை தனிலிருந்து தண்ணீர்விடாய்க்குதென் றோதினரே. (௰௩)

ஈதுசொலக்கேட்டுமூப்பிவந்தே எங்களரசோபலிமகனே, நாதனும்முட தேவியர்க்கு நல்லமதியினைக் கொடுத்தாளிப்போ, ஓதுமறைவழிதப்பாமலே யுமதுபெயரிலே தயவாகியே, கோதுபுரியாமற்பானக்கந்தான் கொண்டுவருகிறாள் குடியுமென்றாள். (௰௪)

உரைத்தமொழிகேட்டலி மகனாருள்ளமகிழ்ந்துமெய் யுடல்பூரித்துத், திருத்துமுலகினின் மிசிக்கீனுக்குத் திரவியம்வைத்தவர்போலே, நரைத்தகிழவிசொல் மாயத்தாலே நஞ்சைக்கலந்ததென் றறியாமலே, வரைத்தமனையாளவை யாற்கொடுத்த மாயப்பானக்கந் தனைக்குடித்தார். (௰௫)

குடித்தபானக்க வினையினாலே கோலத்திருமேனி நடுநடுங்கித் துடித்துவிழுந்தாவி மயங்கநேரந் துணைபார்த்தம்பியருசைநனையுந், தடித்துப்பொருகிற்றதம்மகனார் காசிம்தம்மையு மருகழைத்து நடத்தும்படிமுறை நழுவாமலே நல்லவொசிய்யத்துச் சொல்லினரே. (௰௬)

எமதுதுணைவரே தம்பியரே யெனருட்படி முடித்ததிப்போ நமதுதகப்பனார் போனவன்றே நமதுபெருமையும் பலமும் போச்சிங், குமதுமகள்தன்னை காசிமுக்கே யுத்தகலியாணஞ் செய்வீரென்னத், தமதுமகனான காசிமுக்குத் தரிக்குமதிபலசொல்லலுற்றார். (௰௭)

எந்தன்மகனாரே கண்மணியே பெங்கள்குடிக்கெல்லா மினவரசே, அந்தமுடனின்று தமியேனுக்குக் காதிபருட்படி நடத்ததிப்போ, நந்தப்பலமெல்லாமினியேதுகாண் நமக்குப்பகையானே

சயிருதியுண்டுஞ், சுத்தமுடனேதா வீர்சிறிய தப்பனுர்சொல்லை க்கடவாதையும். (௰௮)

எனதுமகனேயென் கண்மணியே யிறைவர்திறையிடு மிளவர சே,புனதுமனஞ்சற்றுஞ் சலிக்கவேண்டா முடைபோல்விதிக்கா ரொன்செப்வாரென்று,மனதுமகிழ்ந்தொரு கடிதாகியில் வண் ணபொரு சுத்தெழுதிக், கனதியிலீதென்னப் பொதிந்துமகன் கை யிம்கையினிற் கட்டிச்சொல்வார். (௰௯)

கண்ணின்மணியான மகனேயிர்த கத்தாக்கைதியென் றுன்ம னதி, வெண்ணிச்சலிப்பான வேளையிலே வெழிலா யவிழ்த்ததை ப் பார்த்தெடுத்து, தன்னுக்குறிவழி நடப்பாயென்றார் நல்லம களுருந் தம்பியருந்,தண்ணினறுங்கூந்தல் மடவார்களுஞ் சகலஜ னங்களு மழுதனரே. (௨௰)

ஆதிமுதலோனெம்பிரானே யடியேம்பாக்கிய மீதுதாஞே ஏதிலாதன்னே பாவாவைபு மிழந்துதெங்கள்பா லின்னங்கொஞ்ச மொதுநாளெக்கிங்கிவரிருக்க வொண்ணுதாவெனப் புலம்புதேச ம், எதில்வெண்ணெயில் மயிர்வாங்கல்போல் இசுருயிலுயிர் வாங் கிச்சென்ருர். (௨௧)

உத்தபுகழ் அசன் மவுத்தானபோ துடைபோல்விதியெனவெதி னைந்து,கொற்றமுடன்பாங்கா படக்கஞ்செய் தருமிக்குமகற்கான சடங்குஞ்செய்து, புத்திமதியாம லவரவர்க்குப் புத்திமதிசொ ல்லிச் சலிப்படக்கிச், சுற்றமவரவர் தமையனுப்பித் துங்கப்புவி மகனுசனிருந்தார். (௨௨)

அலிபார்மகன்அசன் மவுத்தானபோ தங்கங்கிருந்தபல் மன்ன னொல்லாங்,கேகேயாதசனுன எதிசுடனே கூடிப்பலபல கூட்ட மாகிப்,பிலிபாளிமக னுசைனேசேர்புரிந்து பதிபத்ரவை யதி ப்போமென்றே,யொலியாங்கடல்போலத்திரண்டிருந்தா னுசை னுக்கதை அல்லா அறிவித்தானே. (௨௩)

அன்றியொருநாயேரம் மற்றைநாளி லானதிவெள்ளிக் கிழ மைதனிற், குன்றிம்புயருசைன் கூட்டத்தோடே குத்துபாப்ப ண்ணி தன்னிலேகி,வெஞ்றியுடன்கதிர் வாளெடுத்து மிம்பர்தனிலே லேறி நின்று கொண்டு,நன்றிப்பொருடன்னே புன்மைகொண்டி நல்லோர்முகநோக்கிச் சொல்வதானுர். (௨௪)

நின்னுடையவர்களேகேளு மெக்கள் செல்வத்தமைப்ஞர் ஆகிற பொருளவேசெடு நாளும்போருற் புவியிற்றுஞ்பொய்று மிக னமென்ருர், அருமியிசொந் கேட்டவுடன் சகலஜனங்களோ டி

ருவதானுர், கோருருவைலவ சமுகமைப்ரற்றி ருத்துபாவோதித் தொழுவித்தாரே. (௨௫)

தொழுதுமுடிந்தால் சலங்டுபடுத்துக் கற்றமுடனே நா னல்லோர்களு, முழுதுமொருமிக்க துடையவராய் முகவே விடத்துவர விரந்துசைனத், தழுவியவருக்கு முறையாகவே த மையனுர்பட்டந் தனைக்கொடுத்தார், செழுமையுடன்செங்கோ லுசைனடத்திச் சிம்மாசனத்தினில் வீற்றிருந்தார். (௨௬)

மதிவநபியுல்லா திருப்போஞர் மடங்கலாசனத் திருந்தாலே த், கெதியில்விதிமுன்பின் றனக்குவரும் கேட்டையறியாத வெதி வெசிது, விதிபினருள்பெற்ற அலிமகனே வெற்றியுடன்கொல்லப் படைகூட்டியே,சதியன்பகையாக நான்குதிக்குந் தண்ணீர்விடா மலே வளைந்துகொண்டான். (௨௭)

உத்தமனதுமந் திரியதான வுமறுசாதுவைப் போணியாய், வைத்துப்பலபலமன்னர்தம்மை வகுப்பிலணியணி படைவகுத் தான்,தத்துப்பரிமன்னர் அலிமகனுர் சாற்றமதுகேட்டுக் கூட்ட த்தோடே, வெற்றிப்புகழுட னழகாயொருவெளியிற் பாளையமி றங்கினரே. (௨௮)

மலைகள்மலைகள்போல் வெளிகடோறும் வன்னக்கூடார மிகவ டித்து,நிலையினணியணி படைவகுத்து நீதியலிமக னிருந்தாலே, கொலைசெப்நாகத்திற் கிரையாகிய கொடியோனெதிரேனுங் கு டிகேடன்ருன்,சிலபோதுடையதன் மகனுடனே திடத்திறுடன் சில செப்பலுற்றான். (௨௯)

நாட்டும்பெரும்புகழ் மகனேகேளாய் நமக்குப்பகையான அ லிமகனே, நீட்டுமவன்படை முறிந்தோடவே நிறுத்துகப் பொரு துவென்று, கூட்டமுடனவன் றலையைவெட்டிக் கொண்டுவாவே ண்டு மெனவுரைத்தான், தோட்டுமலர்ப்புய னுமறுகேட்டுச் சும் னெசிதுட னிதுசொல்கிறுன். (௩௰)

ஆலநபிதோழ ரலியாரையும் அண்ணல்அசனையுஞ் சதியன்னி றேனும், ஓலமுடனிது முறையல்லக்கா னுசைனுக்குச்சதி செய்ய வேண்டாஞ், சிலமெனச்செப்பிவிர்தக்குற்றந்தீராதொருநாளுஞ் சொன்னேன்சொன்னேன்,ஆலநபிதிருப் போராஞே நவர்தமும் மத்து நாமல்லவோ. (௩௧)

தன்னையறியவர்நபிபிறகுல்லியா அத்துறமக்கினிவேண்டாமோ அன்னவெடுத்தி யாதாவான் அலியார்மகனுட னெதிர்த்தேவே ண்டா, மென்னவுரைத்தனன் கொலைஞன்கேட்டே மிகக்குமிறு

...வனி னெருப்புருக்கத், தன்னுயிர்பற்றிப் பறிகொடுத்துத் தோற்றனுடல்சிதைச் சொல்லலுற்றான். (௧௨)

விருந்துடனின்ற நீசெய்வதுபோல் வேறேயொருவனென் முன்னிற்சொன்னால், குருதிவெருகவிண் கித்தோமே கொடியவனி தனக்கிரையிடுவேன், கருதிவினைக்கோட்டைக் கெவிவளர்த்த கதையாருனைப்பெற்று வளர்த்ததெல்லாம், பருதியுலகினில் நீயெனக்குப் பகையாயிருந்தவா றறிந்திலயே, (௧௩)

இடியினெதிர்முன்னே மயில்நிற்குமோ வித்தப்பிழைதன்னைப் பொறுத்தேன்கண்டாய், கொடியஅலிமகன் தலையைவெட்டிக் கொண்டுவாராத பேராதனைறான், கடியவடிவாளாலரிந்தரிந்து காகம்பருந்திற்கு விருந்திடுவேன், படியிலிதனை நினைந்துகொண்டே படைபோவெனச்சொல்லி யனுப்பினனே. (௧௪)

தன்மையறியாதா னுரைத்திடவே தாய்வாய்க்கெதிர் சொல்லப்போகாதென்று, பன்மையாகிய தம்பியுடன் பயனுற்றாருமாய் நினைந்துகொண்டே, தின்மையுரையாமற் போர்புரியப் போவாரெனச்சென்று புலியலியின், வன்மைமகனுசை விடத்துவந்து வணங்கித் தன்செய்கை யியம்பலுற்றார். (௧௫)

ஆதிநபிதிருப்பேரனே அலியார்செல்வரே யசன்றனையே யாதனருட்கொண்ட பாத்திமாவெந் தூராச்செயார்பெற்றநாயகமே வேதமறியாதவெறிவெசிதின் வென்னையுமதிடம் படையேவினன், ஓதுமறைஅசன் றனைவனே யும்மைப்பொருமனம் பொருந்துவேமோ. (௧௬)

உம்மைப்பகைகொண்ட மார்த்தர்க்கெல்லாம் ஒயிலேகெதியல்லால் வேறுமுண்டோ, இம்மையிற் பெரியோர்களேனு மெளியசிறிதென்றுமுடியலாமோ, பம்முமெசிதுக்கு நாங்கள்பிறந்தபாவமுன்மக்கள் தீர்த்தோன்கண்டீர், தன்மையறிகுவீர்பயனுறானுந் தம்பியுநம தடைக்கலமே. (௧௭)

இட்டுமெசிதைத்தாங்கள் வெல்வதற்குத் தேவரீர்வேண்டாம் அடிமைபோதும், வெட்டியவன்படை முறிந்தோடவே வெல்லாவிடிலந்தன் ஞன்மையென்ன, துட்டன்பகையை யுமக்காகதான் றொடர்ந்தங்கிறந்தக்கால் சுவர்க்கமுண்டா, மட்டுப்படாதிங்கே வந்தாற்கொல்வேன் வரவுநான்சொல்லக் கேளுமையா. (௧௮)

அவிடத்தனிலுள்ள எசிதுக்கெல்லா மஞ்சியாண்மைதான் செய்யவேண்டும், இவிடத்தரித்தபாளயத்தைவாங்கி யேகிமறந்தேத் திருப்போமென்றங், குவடின்புயவுள்ள அலிமகனூர்கூடும் பலரும் கூட்டிக்கொண்டே, வடொன்றறியாதாள் சொல்வழியே அடித்தங்கிர வெல்லாம விளர்ந்தோடுவார். (௧௯)

கடித்தங்கிரவெல்லாந் தொலைக்கொண்ணுக கடியதூரத் தேவிளைந்தோடுவார், விடுத்தவிடம்பார்த்தாற் றூயிருந்த வெளியதாகவேயிருக்குமதாற், படித்தபெரும்புகழ் நபிபோரனூர் பாரமனதிலேபுதுமையாகித், தடித்துமொழியாத காரணத்தார் தம்பியருடன் விளம்புவாரே. (௨௰)

எங்கள்பிறவியே தங்கையரே யிரவெல்லாமோடி விடிந்துபார்த்தால், அங்கங்கிருந்தமுன் தலமதுவந்தணுகுதிதுமகா புதுமையென்றார், புங்கமுடனந்த நிலத்தனையே போற்றம்புலியலிமகனேசரநோக்கியே, தங்குமவிடத்தின் குறிகண்டதைத் தமயனுருடன் சாற்றலானூர். (௨௧)

அன்னயிந்தக்கொடையன்னானூரே அண்டிஞேர்தங்கட் காதாரமே, முன்னரொருநாளில்நம்போரனூர் முகம்மதுசொன்ன செந்திறந்தான், தன்னுயிகறுபலா வெளியிதுவே தூரப்போனலுமிதுவிடாதின், இந்தநலத்திலே படைநடக்குமென்றேயிகச்சலிப்பாகச் சொன்னூர். (௨௨)

தங்கையார்சொன்னகுறிப்பறிந்து தருநந்கொடையுசைன்மகிழ்ச்சிகொண்டார், பொங்கமாகிய வுமறெழுந்து புதுமைபுதுமையென் றகமகிழ்வா, யங்கம்புளகமாயிருந்தாரப்போ தருமையறியாத வேசிதுபடை, சங்கையாகிய வுசைன்மீதிலே தறுகாதெழுந்துபோர்ச் சண்டைசெய்தார். (௨௩)

வீணனெசிதுதன் படையைக்கண்டு வேங்கைப்புலிபோலே யுமறெழுந்து, சேனிலாவன்ன முகத்திருரே சிங்கப்புலியலிசெல்வனூரே, தானுயவுறளிறு லாட்டுக்கிடைதனிலேபுலிவீழ்ந்த தனைமைபோல, ஆணிலழகரே யவன்படையிலடியேன் றனைவிட்டுப் பாருமென்றான் (௨௪)

பாரித்துலாவுவான் வானசைப்பான் பரிசைதட்டு வானலங்கரிப்பான், வாரிக்களபசந் தனம்பூசுவான் மார்புதட்டுவான்மதம்பொழிவான், பூரித்தட்டுவான் எசிதுதன்னைப் பொடியின்றவிடாக்கி விடுவேனென்பான், தார்மொய்த்திடும்புக ழலிமகனே தாருமவிடையிப்போதாருமென்றே. (௨௫)

நீட்டுக்கிரியான மதயானையை நெகிழ்த்தெறித்தங்கே விட்டதுபோல், வேட்டமுடன்கூட்டைத் திறந்துமெள்ள வேங்கைதன்னை விட்டவிதம்போலவும், நீட்டுஞ்சதுமறையலிமகனூர் சிங்கமென்ன வீட்டவுமறுதன்னை, நட்டுங்கருணையால் விடைகொடுத்தார் எசிதுபடையிலே யவன்புகுந்தான். (௨௬)

கோடையிடிபோல வலங்கரித்துக் கொக்குத் தளத்திலேரா
ஜாளிபோல், வேடவினையினு லெதிர்த்துவிடும் வெள்ளப்படைக்கட
ல்நடுப்புகுந்து, நீடுங்கடற்போல வணியணியாய் நிற்றபடையெ
லாந்துரத்தி வெட்டிக், கூடுங்கழுக்கு நாய்நரிக்குங் கொடிக்கும்ப
ருந்துக்கும் விருந்தளித்தார் (சஎ)

கலிச் சந்தவிருத்தம்.

சிரமறுந்தவர் கோடிகோடிமா சிலையறுந்தவர் கோடிநீள்
கரமறுந்தவர் கோடிகோடிநற் கணையறுந்தவர் கோடிமே
லாமறுந்தவர் கோடிகோடியே ருயிரறுந்தவர் கோடிகுழ்
தரமறுந்தவர் கோடிகோடிவாட் டரமறுந்தவர் கோடியே ()

தொங்கல்.

இந்தவகையாகவெதிர்த்துவிடு மெதிர்த்தபடையெல்லாந் துர
த்திவெட்டி, வந்துஉசைன்திருப் பாதம்போற்றி மக்கநபிதிருப்
பேரனுரே, சிந்தைமகிழ்ந்தென்றனுயிர்தனைநான் தேவரீர்க்காக
ச் செலவிட்டா, லெந்தன்வலிமையு மாண்மையுந்தா னென்
னென்றுரைத்தனன் உசைன்மகிழ்ந்தார். (சகூ)

ஆண்டுபுகழுசை னுமறுக்காக அல்லாவிடந்துவாக் கேட்டா
ரப்போ, மீண்டுமெதிர்த்தான் உரவிடுத்தவெள்ளக்கடற்படைவளை
ந்தார்கண்டு, தாண்டும்பரியுமர் பின்னருமாதவளைக் குளத்துறும்
பாம்புபோலத்,தோன்றுங்கிரிதொறும் விரைந்தோடிடத் துரத்தி
த்துரத்திநின்றமராடினர். (ருய)

இடிக்குநிகராக வலங்கரித்தே யெதிர்த்தபடையெல்லாங்கைப்
பிடியாய்ப், பிடித்துப்பிடித்துத்தா னிரண்டிரண்டாய்ப் பிளந்த
தால்மலைக்கைசலித்தும், வெடித்தமுழக்கத்தாற் குரல்சலித்தும்
வெட்டினதிசைத்தால்வாள்சலித்து, மடித்துப்பொருகின்ற வேளை
யிலேவளைந்தபடைநடுச் சஹீதாயினர். (ருக)

வெண்பா.

வெம்புமருவாலர வெட்டிக்கருவறுத்துத்
தம்பமெனுமுமர் சஹீதானர்—கும்பி
எரிநரகில்வீழ மெதிர்த்தபடையென்றும்
பெருநெருப்புக் கீரமுண்டோ பின். (ருஉ)

தொங்கல்.

தனதுதமையனுர் சஹீதானபின் தம்பிவிரையவந்து உசைனை
ப்போற்றியெனதுகுலக்கெல்லா மணிவிளக்கே யெங்கள்நாயகா
விமகனே, கனிபெறமென்றன் தமையனிற்பின் காயமெடுத்து
விருந்திடேனிவினு னெதிர்த்தன் படையைவெல்ல வி
டைதா வெனக்கு நீர்தாருமென்றார். (ருங)

உரைத்தவாலிபன் முகத்தைநோக்கியுன்றனமையனுர்மரித்
தாரென்றே, கரைத்தலாசநீ ரிரங்கவேண்டாங் கத்தோனருட்படி
விறுபெற்றார்,நிரைத்தபெரும்படை வெல்லுமென்னநீதியவிமக
ன் விடைகொடுத்தார், விரைத்தபெரும்படைக் களத்தனிலே வே
ங்கைப்புலிபோல நடந்தனனே. (ருச)

நன்றியறியாதஎதிர்படைநாங்குதிசையினும் வளைந்துகொ
ள்ளத், துன்றிப்புடனந்தப் படையையெல்லாங் குறையாடியே
பொருதுகொண்டு, வென்றியுடனேதா னின்றபோர்ப்பா லிம்பின்
படைமீண்டுஞ் சண்டைசெய்தா, நன்றசகிதான தமயன்போலே
யருமைத்தம்பியுஞ்சகிதாகினர். (ருரு)

தம்பிசகிதாகப் பயலொருதன் சங்கையுசைன் பாதந்தனைப்
போற்றியே, நம்புநபிதிருப் பேரனுரே நாச்சியார்பெற்றநாயக
மே, நம்பமெனக்கான விருவரைப்போற் றமியனும்படைவெ
ட்டியித்த, விம்பர்தனிற்பொல்லாவெதிரதைவெல்ல வெனக்கும்வி
டைதாருமென நவின்றான். (ருசா)

சொல்லுமொழிகேட்டங் குசைன்மொழிவார் சுவர்க்கவாதி
யாயவர்கள்போறு, செல்லியவர்க்கு நீரிரங்கவேண்டா மெதிர்த்த
னைவெல்லப் படைக்களத்தே, செல்லநினைவானுற் செல்லுமெனச்
சிங்கப்புலிமகன் விடைகொடுத்தார், கொல்லவரும்பெருக்கேசரி
போற்கொடியோரமர்க்களம் புகுந்தனனே. (ருஎ)

அருமையறியாத எதிர்படை யாழிக்கடல்போலவளைந்தவ
ர்கள், வெருவிவெருவியே போடவிவர் வெட்டித்தொடிப்போது
நில்லாமலே, பெருமையாகவே வமர்புரிந்தார் பின்னுந்தியவர் வ
ளைந்தடித்தார்,பொருதுசஹீதான விருவரைப்போற்புலியிரம்ப
யனுமேசஹீதாகினன். (ருஅ)

தெரிந்தமூவரின் சஹீதறிந்து ஜெயிக்கும் புலியவிமகனழு
தார், இருந்தபேரெல்லா மழுதனர்களிரும்புங்கல்லுமேகலைந்து
ருக, வருந்தியிவாங்ய னிருந்தகாலை வரிசைநேரசன்செல்வராஞே
ர். திருந்துஞ்சிறுபிள்ளையானகாசீம் சிறியதகப்பனுர் திருமுன்வ
ந்தார். (ருகூ)

துங்கநபிதிருப்பேரனுரேசுவர்க்கக்கனிநின்றதகிலுடுத்தோ
ய், சிங்கப்புலியலி செல்வனுரே நிலமுறுஞ்சிறுதகப்பனுரே, எ
ங்கள்தகப்பனுர் தம்பியரே எதிர்த்தனைவெல்ல வென்றனக்குப், பு
ங்கமுடன்விடைதாருமென்றார் புகழாரலிமக னுசைனுப்பார்

தேசம்விளங்கிய மணிவிளக்கே செல்வமகனே கண்மணியே, பேசஞ்சதும்மறை யாசேயெங்கள் பிள்ளைக்கலிதீர்க்க வந்தவரே, தாசியலொன்றசிறுபிள்ளைநீர் துன்யாவசைநீர் கண்டதில்லைப் பாசமறியாத எசிதுடனே படைதான்செயவேண்டாமெனத்தடுத்தார் (௬௧)

செருநர்படைப்போர்க்குப் போகொட்டாமற் சிறியதகப்பனார்விலக்கினதாற், றருவின்கொடைக்காஸிம் சலித்துவாடித் தந்தோமிடத்தினிற்போயிருந்து, குருவின்தகப்பனு செழுதிக்கையித் குறிப்பினுடன்கட்டும் கத்தனை, மருவியொன்றுமபாரானவிழ்த்து வாசித்துப்பார்த்தாரதிலோர்செய்தி. (௬௨)

உற்றபெரும்படைக் களந்தனிலேயுசைனார்தமக்குமுன் மரிக்கவென்றுஞ், சுற்றமுடனேதான் சகிதாகிலுல் சுவர்க்கநாக்கு கிடைக்குமென்று, மித்தவகைசெய்யக் கடனெனவே யெழுதுங்குறிப்பினைப் பார்த்துப்பின்னர்- தெற்றும்படைவென்ற அசன்மகனார் சிறியதகப்பனார் திருமுன்வந்தார். (௬௩)

சிலக்குறைநிகள் குலக்கொழுந்தே சிறியபாவாவேதிருவாழுவே, எலப்புயரெங்கள்தகப்பனார்தா மெங்கியிலேப்பதாய்க் கிடக்குறோந், துலப்புகழொருகத்தத்தார் சொல்லுமலசயிபோதவிழ்த்துக்கொண்டு, வாலவாசித்துப்பார்த்தேனதில் வந்தசெய்திகேண்மெனச்செப்பினார். (௬௪)

ஊக்கமனுநெறிதவிராமலு முமதுவார்த்தையைக் கடவாமலும், எக்கமதுவில்லாதுமக்குமுன்னே யெதிர்த்தபடையிலேசகிதாகவுந்-தாக்கமுளசெய்தி கண்டேனிப்போ தானுமக்குமுன் சகிதாகுவேன், ஆக்கமுடனென்னை யனுப்புமென்றா ரதுகேட்டுமசன்மிக வாழுதுசொல்வார் (௬௫)

என்னேயினிதானகண்மகனே யெங்கள் குடிக்கெல்லா மிளவரசே, பொன்னார்திங்களே சிறுபிள்ளைநீ ரும்மைப்படைமீதில் விட்டபொருத்தேன், பன்னூறும்பொல்லாதலவனேசிறுபாலன்அருமையையறிந்தவனோ- அந்நாட்டமையனுனெனக்குச்சொன்ன வருமையொசிப்பதென்றதுகேண்மென்றார். (௬௬)

உகந்துநான்பெற்றவிளங்கரும்பை யுமக்குக்கல்யாணஞ்செய்யச்சொன்னார், மகிழ்ந்துதானப்போ நல்லதென்றேன் மகனே யிளநீர்சுபுஞ்செய்திடும், இகயில்மகளோநான்நிக்காவெழுதிமீதேன்மணக்கொண்டுபின்னர், மிகுந்தபடைக்குநீர் போவீரென்றார். வெற்றி யகட்கேட்டதிதுசெப்பினார் (௬௭)

தானைதயே யவிமகனே செய்யுகல்யாணச்சொட்டேசீரம் எதிரும்படைகடந் தைத்திலே பெற்றப்படிமணஞ் செய்யுமென்றார், அவிவாருசைசொன்னார் மகனேறுயாத் தருவுமவுந்தையு மறிபொருது, துறையிராகையால் மறைவழிபோற் றனியாவாசையைக் காணவேண்டும். (௬௮)

இந்தவிடத்தில்நம்முயிர்பிழைத்தால் எழிலாபொருமணம் ...செய்கிறேன், கன்னிக்கரும்பையிப் போதினிலே கல்யாணஞ்செய்துகொள்ளுமென்று, வன்னப்புயருசைன் சொல்லக்காசிமனதுபொருந்திய மகிழ்ந்தாரங்கு, மன்னக்கொடையுசைன் தம்மகளை யசனின்மைந்தர்க்கு மணமுடித்தார். (௬௯)

வருமாப்பிள்ளையைப்பெண்ணைமிக வாழ்த்தியேத்தியேவீதிகூட்டி, புனைமாற்றதிகமாம் பொன்னேடு பொன் னுன்றாய்க்கலந்திடுமாறுபோலக் கைதபாய்ச்சிறுபெண்ணு மாப்பிள்ளையுஞ் சந்துவிளையாடி யிருக்குநேரந், திரைமாக்கடலறி வானகாசிஞ் சிரருசைன்முன்வந் திதுமொழிந்தார். (௭௰)

இளமைச்சியமே யவிமகனே யென்றன்கருமத்தை நிறைவேற்றினீர், வளமையறியாத வெசிதுபடை வாரிபோலவே வளைந்ததெப்போ, திளமையையதெனவிரக்கவேண்டா மெழிலாய்விடைதருமென்றுருசைன், இளமைவயதானகாசிமவரிடத்திலிம்மொழியியம்பலானார். (௭௧)

வாலக்குமரே மணவாளரே மணக்கோலமின்னமாறவில்லை, சாலப்பெரும்படைக் கினிச்சிலநாட் டரித்துப்போமென்றன் குறைத்தளவில், எலப்புயத்தரோ நில்லேனென்னை நிறுத்தவேண்டாமென் றுருசைனார், சாலப்புகழுந்தேவியர்க்குந் தாய்க்குஞ் சொலிவாருமென்றனரே (௭௨)

சொன்னவுடனேதான் மனமகிழ்ந்து அய்யபுகழ்தாயாரிடத்திற்சென்றிங், கென்னையுவந்தீன்று வளர்த்ததாயே யெதிருடைவெல்லப் படைக்குப்போறேன், மன்னும்விடைநீர்தான் தாருமென்றார் மாதாவுருகியே மனங்கலங்கிப், பொன்னின்மகனார்தம் மென்றார் ... சொல்லலுற்றார். ௭௩
முகத்தைப்பார்த்துப் புலம்பிப்புலம்பியே

கொடியனெசிது படைபெரும்படையிற் குழந்தைநீர்செல்லத் தருதியாமோ, பிடியினடையினுன் பலனிதுவோ பெற்றுவளர்த்தவென் பாக்கியமோ, இடையில்விதியிதோ தகப்பனில்லாதீமைதலையினில் விதியிதுவோ, படிவாழுலகெல்லாம் படைத்தகோவே பாலன்றுணைக்காத்துக் கொள்வாயென்றே. (௭௪)

படைத்தோனளவினிற் பாஞ்சாட்டியே பாலர்காசிமைப் பயந்தவணைத்துக், கிடைத்தபலனிதோ வுமைந்தனோ கீழ்மையளிதம்மை பரிகுவானோ,விடுத்திடுயிந்த வெண்ணமென்றுரோது மகன்றாயே விலக்காதுற், பிடத்தில்விடைதாருமென்றுவாங்கித் தேவியாரிட மினிதுவந்தார். (௭௫)

பத்தாவரக்கண்டே யுசைன்மகளார் பாதமலர்தன்னைப் பணிந்துபோற்றிக், கொத்தின்பனிநீராற் கால்கழுவிக் கூந்தலதனுலே தான்றுடைத்து,முக்காலழுத்திய பாய்மீதிலே முறையாயிருத்தியக் கருகிருந்தார், மத்தாஜ்புய காசிமைப்போமனைவியாருடன் சொல்லலுற்றார். (௭௬)

எந்தன்மனைவியே யிளங்குயிலே எசிதுபடைநம்மை வளைந்துகொண்டார்,ருந்துமட்படை யோரைவெல்ல வுரைக்கும்யான் போறேனென்றுரைப்போ, திந்தவுலகாரு நெருப்பதெல்லா மெழிலாருசைன்மகளார்வயிற்றில், வந்தங்கிருந்தம்பா லீரல்மனம் வதங்கிப்பதைபதைத் தேயழுதார். (௭௭)

பறித்துவெயிலிலேயிட்ட பூவைநேர்பாவைமுகம் வாடிப்பதைபதைத்துச்,சிறுத்தவபதிலே பெருஞ்சலிப்பாய்த் தியங்கித்தியங்கியே பெண்ணமுற்று, வெறித்தகிளிபோல மனமருண்டு வேடன்வலைப் படுமானதுபோற்,கறுத்தநெடுங்கூந்தலவிழ்ந்துசோரக் கலங்கிக்கலங்கியே யழுதுசொல்வார். (௭௮)

மாலைமலரின்னம் வாடவில்லை மணக்கோலமின்னமகலவில்லைச், சேலைபிடமின்னந் துவளவில்லைச் சிறியாள்மயலின்னந் தீரவில்லை,ஒழுப்புவிமீதிலிருவருமேயுலகாசையின்னங்காணவில்லை, ஆலம்படைத்தோனே தம்பிரானே அடியாள்யாக்கியமிது தானோ,

வடுவிரிமலர்ப்புயத்துசைனார் மகன்றான்கணவனார் வருவாரென்றே,நாடியிருந்திடும் பலனிதுவோ நயினார்கோத்திர வாழ்க்கையிதோ,வாடிமெலியவோ நான்பிறந்தேன் வாழ்க்கைப்படாமலே யிருந்தேனில்லை,யாடிப்பதறநே சரீரமெல்லா மென்றல்லா மேலே பாஞ்சாட்டினார். (௮௰)

ஆதியளவிலே பாஞ்சாட்டியே யசனார்முகம் பார்த்துரைப்பார், நாதனருள்பெற்ற நாயகமே நயினார்பேரர் சாம்பயந்த கோவே.நீதியவியார்தம்பேரனாரே நீண்டதிரையாருதி!நிலமே, சதலருள்கொண்ட போராசே யென்றன்கணவனே யாண்டவனே()

புஞ்சிறியேனுக் கேதுபுத்தி யடியாளுமக்குயின் னிருக்கமாட்டே,னிலையுந்தரியாது நீக்கமில்லை நீலனேசிதுதான் மானோவென், றலையின்மெழுகைப் புலம்பிநின்று ருசைனார்மகளிந்தப் படியழல்கண், டலையுமலையும்பூ வான்மழையு மதேதுப மோயழலாயின. (௮௨)

நலைவிபுலம்பல் கண்டசன்மகனார் தமதுசலிப்பெல்லா மூளத்தடக்கிக் கவிமயில்தன்னை மடியில்வைத்துக் கண்ணீர்மாற்றியே பறவனைத்துப்,பலநலமதிசொல்லிப் பகைஞர்மேலே பாய்ந்துபடைவென்றுவாரோனிங்யக், துலங்கவிருமென்றார் கணவர்க்காகத் துய்யோனிடந்துவாச் செய்தனரே. (௮௩)

மிக்கமுதலேயென்கணவனார்க்குவெற்றிவிருதெல்லாங்கொடுத்துக்காப்பாய்,எக்குஞ்சதுமறையிறைக்கிறேனே எதிதுநினைவெல்ல வுதவிசெய்வாய்,தக்கவாவென்றன் கணவனார்க்குந் தழும்புபடாமலே காத்தருள்வாய், ஹைக்கேயிணையில்லாப் பெரும்பொருளே கழறுமென்சலிப் பகற்றுவாயே. (௮௪)

அரசர்க்காசனே தம்பிரானே அசனார்குமாரு னென்னுடனே,பிரிசத்துடன்வந்து கூடச்செய்வாய் பிறப்புமிறப்புமில்லா தவனே,வரிசைப்பெரியோனே யென்றனக்கு மங்கிலிபப்பிச்சை தருவாயென்றே, பிரிசத்துடன்போற்று நின்றாப்போ பெலத்தகாசிமா ருசைன்பால்வந்தே. (௮௫)

மனையினடந்தவா றனைத்துஞ்சொல்லிமருவாளாலெல்ல விடைகேட்டனர்,எனகுரம்சிங்கம் போன்றவுசைன் காசிந்தமைமிகத் தழுவிப்போற்றி,வினைளுன்படைமீதிற் புகுந்துவெட்டும் விதங்கள்சூழ்ச்சங்கள் யாவுஞ்சொல்லிக், கனதியிறைவன்பாற் பாரஞ்சாட்டியே கவலும்விடைகொடுத் தார்காசிம்தாம். (௮௬)

விம்மியெழுந்திடு மிருட்கூட்டத்துள் வெய்யோனொளிபாய்ந்த விதமதுபோற், கம்மனெசிதுதன்படைக்களத்திற் காசிம்புகுந்தனர் கண்டோரெல்லாம்,நம்மையிவன்கொல்வான் கொல்வானென்றே,ஞாட்பாரொதுக்கிறு ரதனைக்கண்டு, தின்மையெசிதுதந் தலைமந்திரிசெப்புமுமறுசா தெனுங்கொடியோன், (௮௭)

இன்னவிவன்றன்னோ டெதிர்த்திடாமற் சேனையாரெலா மொதுங்கிபோட, லென்னபுதுமையென் றறிந்திலோமென்றேத்தலச றக்குத் தனையழைத்து,மன்னுமசன்மகன்சிறுவன்காசிம் வந்துநிற்குமவனையின்னே, இன்னுமின்னமரப் வெட்டியிவன் சேனைதனைக் கவனுரைப்பான். (௮௮)

நந்தப்பொருகின்ற அலியுமல்ல நான்கியார்களி லொருவரல்ல, அந்தப்பெருங்கடற் சேனையல்ல அசுரருமல்ல வுசைனுமல்ல, இந்தச்சிறுவனே யெதிரியென்றிங் கென்னைப்போர்செய்யப் போகச்சொன்னீ, ருந்தம்படைகொடு போகேனென்று னுமறுசாதநற் கெதிருரைத்தான். (௮௯)

வீரப்புலிபோல விருதுசொன்னாய் மேவுஞ்சிறுவனல்லாவிக்கு,ஞாயப்பொருவடா போடாவுனக் கறிகசம் பனமாலையினாற், றீரத்துடன்சொன்னாய் நில்லாதிப்போ சென்றுபொருவென்றுனதற்குமவன், பாரப்படையல்லச் சிறுவனேபடைசெய்யேனென்றங்கிஞ்ஞுஞ்சொன்னான். (௯௰)

அடவிற்பொருமென்றன் மக்கள்நால்வரிலேயொருவனைத் தானேவினு,விடறுபடவெட்டி யிவன்றலையை யிந்நேரங்கொண்டு வருவானென்றான்,தொடருங்கசட்டுமர் சாதுநான் சொன்னவிரத்தை யறிவேனென்றான், கொடிய அசறக்கப் போதுமூத்தகுமாரனைப்படைக் கேவினனே. (௯௧)

மதியொன்றறியாத அசறக்கவென் மைந்தன்படையினைத் திரட்டிக்கொண்டே,யெதிரியொன்றில்லா அசல்செய்முன்போ யெதிர்த்துச்சமர்புரிந்தானப்போது, கதிர்செய்வாளினாற் பெருமலையின்கல்லைச்சிற்றுளி பிளக்குமாறுப்ச், சதியனசறக்கு மகனைவெற்றிச் சயங்கொள் காசிம்வெட்டிப்பிளந்தார், (௯௨)

ஈதுதனைக்கண்டஅசறக்குத்தா னென்றன்குமாரன் மூத்தோனைக்கொன்றான், எதமுளவவன் றனைவிடேனென் றிசைத்தங்கினுமொரு மகனைவிட்டான், ஓதுமவனுமே போர்முன்வந்துற்றங்கார்ப்பரித்தடடாவென்றன்,நீயித்தமயனைக் கொன்றபழிநிலத்தினுன்னிடங் கொள்வேனென்றான், (௯௩)

விருதுபேசிய காசிந்தன்னை வெல்லவேண்டுமென் றசன்குமாரர்,அரியபெரியோனை முகம்மதுவை அலியை, யிசைப்போற்றி வாழ்த்தியேத்திக், கருதுமுனைமேரு தனைச்சிற்றுளி கண்டம்படவெட்டுங் கதைபோலவே, பொருதவறியாதான் அசறக்கின்சேயி பொன்றப்பிளந்தாரி ரண்டுதுண்டாய், (௯௪)

இளையமகனைத்தான் கொல்லக்கண்டங் கினனசறக்கு வேகமாகப், பிளவுபடவெட்டி வருவாயென்னப் பின்னுமொருமகன் றன்னையேவ, அழகுபுலியனி போனார்முன் னந்தஇளவல்சென் றார்ப்பரித்தே, யுழறினான்வந்தே தமயன்பழிக் குனைப்பேகொல்வேனெனவுடைத்தான், (௯௫)

துட்டனெதிர்கேட்கக் கொடியோன்விட்ட மூமன் அசறக்குமைந்தனையே, நெட்டுக்கருமையார் மதயானையைச்சிங்கக்குட்டிபாய்ந்தவண்ணம், வட்டவுலகெல்லாம் படைத்தோனையும்வள்ளல்நபியையும்போற்றிப்பாய்ந்து, பெட்டையசறக்கு மகனைக்காசிம்பிளந்திரண்டாகத் துணித்துவிட்டார். (௯௬)

மக்கள்மூவருமிறந்ததனால் வம்பன்அசறக்கு மனம்புழுங்கிப், பிக்கிறுகியேபடைமீதிலே பின்னுமொருமகன் றனையேவினுன், றக்கதமயனைக்கொன்றபழி சற்றுகினும்விடே னெனச்சொல்லியே, மிக்கஅசறக்குமகன்காசிமை வெல்வேனெனச் சென்றங்கடர்த்தனனே. (௯௭)

தானமறியாதகொடியோன்விட்ட சதியன்அசறக்குத்தன்மகனை வானமலைபோலார் பஞ்சுதன்னை வன்னிப்பொறியொன்றேயழிக்குதல்போல், ஞானமருவிய நபிதமையு நாயனவியையுமனதிலெண்ணிச், சோனைமுகில்போலுமுதவுங்கையாற் றுங்கப்புலிபேர் பொருதுகொன்றார். (௯௮)

ஆரர்நால்வரிறந்ததுகண்டு துட்டன்அசறக்குவேகமாகப், பாரமாகியபரியிலேறிப் பரிசைசொட்டைவாள் பலவணிந்து,தூரமாகியவின்னுமன்னுர் தூசிபறக்கவே பரிநடத்தி, ஆரபாரத்தோடதட்டிவந்தங் கலியார்பேரர்முன் னெதிர்ந்துசொல்வான் ()

எனதிருமக்கள்நால்வரையு மீறுபடவெட்டிக் கொன்றபுல்லனைச், சினதுபடப்படக் கொல்வேனென்றான் சிங்கப்புலியலி போர்சொல்வார், உனதுகுலையின்சேனைத்தின்வா ருதனையிறக்கி பொருவாயென்று, சதனையசறக்குத் திரும்பிப்பார்த்தானப்போதவனைக் காசிம்துணித்தார். (௱)

மைந்தர்நால்வரோடப்பனையும் வள்ளலலிபேரர் துணிக்கக்கண்டங், கிந்தவாறுதான்சொல்வானென்றே யிருந்தபடைகளெல்லாமோடிப்போனார், தொந்தமிடுமவன் பெரும்படையிற் [illegible]ொருவரு மெதிர்த்திடாமற், சிந்தையினையாதஅசன்மகனார் சிறியதகப்பனார் திருமுன்வந்தார். (௱௧)

தமயன்மகன்காசிம்வரக்கண்டங்ஙன் சங்கையலிமகன் மனமகிழ்ந்தே,இமையார்புகழ்ந்திடுங் கருமுகிலே யென்றன்மகனுரோன்மணியே, அமையும்விருதெல்லா முமக்கேயாகும் ஆண்பிள்ளைச்சிங்கம்நீரேயென்று, முமையன்புளதாய்க்கு மனைபாட்டிக்கு முள்ளசலிப்பைப்போயகற்றுமென்றார் (௱௨)

தாயருரைத்தசொற்றவிரமலே துங்கக்கூடாரம்புகுந்தங்குடல்,தாயாரெதிர்வந்து மனமகிழ்ந்து தயவிற்றழுவிய தாயெடு

த்து, வாயிலமையாத புகழ்புகழ்ந்தே மறந்துயிவரைத்தான் பெ
ற்றேமென்று, காயங்குளிர்ந்துகண்பறிபோனவர்கண் பெற்றது
போலமகிழ்ந்துசொன்னார். (௱௩)

வாய்த்தமகனுமே கண்மணியே வள்ளலசனின்ற மதகளிறே
காய்த்தபடையெல்லாம் வென்றகோவே கருதும்விருதெல்லாமு
மக்கேயென்றுஞ், சாய்த்தகுழலின்றன் றேவியர்க்குஞ் சவிப்பை
யகற்றுமென்றுரைத்தபின்னர், பூத்தமலர்க்கொடி மனைவியர்தம்
புக்கத்திருமாடம் புகுந்தனரே, (௱௪)

கணவர்வாக்கண்டேயுசைன்மகளார் கரந்தவுயிர்மீளவந்தவா
றுய்ப், பிணியின்விரும்பிய பிடியர்கள்தாம் பெருகப் புதையல்
பொன்னெடுத்ததுபோல், அணையின்மனமகிழ்ந் துடல்பூரித்துத்
தலைக்குமாலத்தியினிதெடுத்தே, அணியின்பன்னீராற் கால்கழுவி
யதிலேர்கூந்தலாற் றுடைத்தனரே. (௱௫)

பொன்னின்பாயினிலினிதிருத்திப்போற்றிவிசிறியால்விடா
ய்தணித்து. பின்னின்முகத்தாரேயுமக்குநாயன் மேன்மேலும்வெ
ற்றிதருவானென்றும், பன்னுஞ்ஜல்தியில்நீரிங்கேதான் பரிவாய்வ
ந்ததேபோதுமென்று, மன்னர்காசிமும் உசைன்மகளும் வண்டு
ம்பூவும்போற்கலந்திருந்தார் (௱௬)

கலந்துவிடாய்தீரப் புனலாற்றியேகனகதனத்திருல்வெதுப்
புக்காட்டித், துலங்கவிளையாடி யிருக்குநேரஞ் சூமனெசிதுதன்
பெரும்படைதான்,மலிந்தகடற்போலவளைந்துகொள்ள வள்ளலி
சைனேவல்வந்துசொல்ல, இலங்குமொருவேங்கைப் புலிக்குட்டி
போலெசிதுதன்னாடிப்புறப்பட்டாரே. (௱௭)

ஊனன்படைபோற கோலங்கண்டே யன்னநடையின்னார் மி
கச்சலித்தே காளவிடிகண்டமயிலதுபோற் கவ்வுமிளைபோன பு
ள்வா . . . , மீளுநெருப்பெல்லா மவர்வயிற்றி லிடிப்பத்திரவி
. . . , நீளுங்குழன்மங்கைவருந்திவாடி தேடியோ
. . . ந்தார். (௱௮)

. . . யோனே தம்பிரானே ஆலமடங்கலும் படைத்த
. . . புகழென்றன் கணவருக்கு வெற்றிவிருதெல்லாம்
. . . ப்பாய், சருவுமெசிதுடர் படையைவெட்டித் தமி
. . . த்தி . லவந்ததுபோ,விளையுமறையசன்செல்வனாயின்ன
மெய்னுடன்கூட்டுவையே. (௱௯)

வரிசைமனைவியும்பெற்றதாயும் வல்லோனளவிலேதுவாவிரு
த்தார், அருசிற்புலிமகன்விடைகொடுக்க அசனின்குமாரனார் காசி

மூமே, மிசித்துடனெரு . . . ப்புலிபோற் பெரும்படைக்கள
ம்தவிந்புகுந்து, விசைப்படை . . . யெல்லாம் துவைத்துக் கந்தனைத
லைகொண்டார்ப்பரித்தார். (௱௰)

வேறு

தலைபறந்திலபடைகள் . . . றச் சிலபடைகள் தலைவமயிப்
படிமுறியவே, நிலைபறச்சிலபடைகள் உரமறச்சிலபடைகள் நிண
மறக்குருதியெழவே, குலைபறச்சிலபடைகள் குதிபறச்சிலபடைக
ள் குடலறப்பதறிவிழவே, அலைபறச்சிலபடைகள் கொடிவிழத்த
னிபொருத ரசனளித்திடுகுமரே. (௱௰௧)

வேறு.

கடல்பெருகுஜலமிகுதி குமுகுமெனவிடமுமிழ கடியாவு
தெறுதெறெனவே, படல்புலிகள்முழுதுநெரி படவுருகியுழ
படபடபடெனமுறைகளிடவே, திடனுடுவின் னிசையுதிரவ
ள்பொருதுபொலெனமலைகள் கிடுகிடெனநிலையசையவே, புடவி
யெழுதியிதிமென வதிரஅசனருள்குமார் படைபொருத களவ
ழியிதே. (௱௰௨)

வேறு.

முட்டாலெதிர்த்தவர்கள் பட்டேதுடித்துவிழ முட்பாறு
தீவிழவே,தட்டாவயப்பரிசை பட்டாணிசொட்டையணிரற்றே
தெறித்துவிழவே, றெட்டாணியெட்டியுயி ரைத்தாருதுர்துயிகள்
தெட்டேணிபற்றியெழவே, கட்டாணிபெற்றஅசன் கட்டாகுமெய்
க்குமார் கட்டாண்மையுற்றகளமே (௱௰௩)

தொங்கல்.

வருத்தபடையெல்லாங் கொல்லக்கண்டு மற்றப்படையெல்
லாங்கிட்டாமலே, பகத்திற்பயங்கொண்டுபு லியைக்கண்ட ஆட்டு
க்கிடைபோலவிரைந்தோடினார், ஒருத்துத்தவிராத அசனுமகனார்
ஒருவரைப்பின்னக்கெதிர்த்திடாமல், ஜெகத்திற்பெரும்புகழ் தரி
த்தகோமான் சிறியதாதையை வந்துகண்டார். (௱௰௪)

மைந்தன்வரக்கண்டேயபிமகனார் மனதுகளிகூர்ந்துகொண்
டாடியே, மைந்தன்மகனே கண்மணியே எல்லாவெற்றியுமுமக்
கேயென்றும்,உந்தன்மனையாட்டிதாயார்மூக்போயுள்ளசலிப்பெ
லாமகற்றுமென்றார்,சிந்தைமகிழ்ந்துதாயாரைக்கண்டு தேவியச
ர்பக்கலினிதுவந்தார். (௱௰௫)

வடும்பயிர்துமழைகண்டாப்போல் மாண்டவுடலது தெளி
வுற்றாப்போல், தேடும்புருடனார்வரவுகண்டு சிர்பாதம்போற்றி யி
னிதிருத்தி, வேடைதனிற்பன்னீரற்றெளித்து விசிறியாற்றித்தான்
கொண்டாடியே, வாடைபுனைசிற்றவல்லேதீர் வந்ததேபோது
மென்றுருகிருந்தார். (௱௰௬)

அதிபன்புகழசன்செல்வர் [illegible] ருமைப்படைப்போரைப் பாடச்சொல்லி, மூதிரும்பொரு [illegible] கதையுஞ்சொல்லிமுகில் போற்றிரவியங்கொடையுமீந்த [illegible] தாஞ்வகுதைவாழ் மாலினவர் கைதழுவம்மதுமைந்தனுமேன் திரும்பெரும்புக ழ்சுமாயின் கான் கண்ணுபுலகினில்வாழிதானே. (௱௰எ)

தேனுஞ்சீனியுங்கலந்ததுபோல் செப்பபுகழசன் திருமகனு ம், கானும்புரிகுழலுசைன்மகனும் கலந்துவிளையாடி யிருக்குமே ரம், ஙனல்பெரும்படைவளர்ந்ததென்றே யிலங்குமுசைனேவல் வந்துசொல்ல, ஆனமனைவிலையினிருத்தி யடரும்படைநாடிப் புறப்பட்டாரே. (௱௰அ)

சின்னத்தகப்பனார் விடைகொடுக்கத் தியன்னசிதுதன் படை க்களத்தே, துன்னுங்கடற்போலே வளர்ந்துகொள்ளத் தொல்லைப் படையெல்லாஞ்சூறையாடிச், சின்னம்படபட வெட்டிவெட்டி ச்சேனைமுழுதுமேபிணக்காடாக்கி, வன்னப்புலிபோல நின்றூா ங்கு மறுத்தும்படைவந்துவளர்ந்ததுவே. (௱௰௯)

வேறு.

தோணியற்றனமாவணியற்றன சேனைகளற்றனவே. போர ணியற்றன வானைகளற்றன பூசல்வயப்படையின்,பேரணியற்றன முன்னணியற்றன பின்னணியற்றனவே,சிரணியுற்றலிமாபுலிபே ரர் செய்தபடைக்களமேல். (௱௨௰)

ஆனைமுறிந்தன பூசலுவந்தன வாண்மைமுறிந்தனவே,தானை முறிந்தனவிறெறுவேந்தவர் தாபமுறிந்தனவே, சேனைமுறிந்தன மாவொடுவேந்தவர் சென்னிமுறிந்தனவே, மானையுவந்தலிமாபுலி போர்வளைத்தபடைக்களமேல். (௱௨௰௧)

தொங்கல்.

திரண்டபடையெல்லாங்கொல்லக்கண்டு செறிந்துவளைந்திடு ஞ்சேனையெல்லாம், உருண்டுதலைவிழக்கொல்வானென்றே யுதயந் தனைக்கண்டபனியைப்போலே, வெருண்டுவெருண்டோடி யொ ளித்ததனால் வெற்றியசன்மகனார்ப்பரித்தே, யருண்டதெடுத்தண் ணீர்த்தவனத்தோடே அலியார்மகன்றனை வந்துகண்டார் (௱௨௰௨)

கண்டுசலாஞ்சொன்ன மகன்றனையே கண்ணேமணியேயெ ன்கருகூலமே, மிண்டுமெசிதையேவெல்வதற்கு வெற்றிப்பாடெ ல்லாமுமக்கேயாகும், தண்டையடியினுமதுதேவி சலிப்பைய கற்றுமென்துரைத்தாரப்போ, மண்டும்புகழ்நபியார்தமைக்கண்டு மின் மனைவியார்திருவிடத்தில்வந்தார். (௱௨௰௩)

புருடர்வரக்கண்டே புசைன்மகனார் போனவுயிர்மீள வந்த வாருப்ப், பரிவினுடன்போற்றி யினிதிருத்திப் பாதம்பணிந்தக ண்களிகூரவே,வரிசைத்துரையாரேபோண்டகையேவாரும்அடியா ள்தன் மணவாளரே, பருமையுட னென்னைக்கொண்டவரே யடி யாள்மனப்பிணைக்கருமருந்தே. (௱௨௰௪)

வீணைநெசிதுதன் படையைவெல்ல வெற்றியுமக்கல்லா மிக [illegible]ருவான், ஆணிலழகரே யென்றபோற்றி யருகேயிருந்தபூ வ [illegible]யிதிலே,பூவுமுடலமுழுயிரும்போலேபூவுமதற்கானவண்டும் போலே,கானும்படிவென்ற அசன்மகனார் கன்னிக்கரும்போடே கலந்திருந்தார். (௱௨௰௫)

கலந்திங்கிறைவனைப் புகழ்ந்துபோற்றிக் காசிமகிழ்ந்துதா னி ருக்கும்போது, நலங்களறியாத வெசிதுபடை நாலைபோலவே வ ந்துசூழ்ந்தார், பெலங்கொளசன்மகன் படைக்குப்போகப் பிந் தாநெழுந்தன ரப்போதிலே,மலர்ந்தமல்லிகை போன்றமாது ம ன்னருசைன்மக விதுசொல்லுறார். (௱௨௰௬)

அல்லாவேசொல்லா லரியவனே அடியாளைக்கொண்ட பாவ மிதோ, பொல்லாவினையது தீர்த்திடாதோ புவியில்நித்தமு மிது தொழிலோ, நல்லார்க்குப்பொல்லான் எசிதுமாண்டு நாகுக்கிரை யாகப் போய்விடானோ,எல்லாவினைகளு மனஞ்சலிப்பு மெங்கள் தலையிலே வருவதென்னே. (௱௨௰எ)

அன்னைபிதாவைத்தா னிகழ்ந்திட்டோமோ ஆசாயாகிலு ம டித்திட்டோமோ,இன்னும்வழக்கோரஞ் சொல்லினோமோ எளியா ருடைமையைப் பறித்திட்டோமோ, தன்னைமதிக்காம லிருக்கின் றோமோ தானம்வழங்காமல் வாழ்ந்திட்டோமோ, என்னுபோல் லாங்கு நான்செய்தோமோ எங்கள்தமக்கிது வருவதென்னே. ()

படியிலனியாயஞ் செய்திட்டோமோ பள்ளிதனில்வம்பு ப றைந்திட்டோமோ,மிடியருடைமையைத் தின்றிட்டோமோ வெப் பசனுவுரை பேசினோமோ,நடையிலொருவரைப் பழித்திட்டோ மோ நடக்கைதப்பித்தா னடந்திட்டோமோ, இடையிலொருவ னை யிகழ்ந்திட்டோமோ எங்கள்தமக்கிது வருவதென்னே. (௱௨௰[illegible])

திறைகுலம்பலஞ்செய்திட்டோமோ நீதிநெறி [illegible] ட்டோமோ,மறைசெத்தாவம்பு பறைந்தி [illegible] மையெல்லாம் வைதிட்டோமோ,ம [illegible] டோமோ, மன்றில் ருவாரஞ் சொல் [illegible] ரித்தனித்பிறந்தவெங்கள் தமக்கிது வ [illegible]

அல்லவிது படக் காரியமோ அடியான் தனக்காரும் பாக்கியமோ, வல்லவினையெல்லா மென்றனுட மன்னர் தலையிலேவருவதென்னே, எல்லைபுலகினி லினியிருக்கேன் என்றன் கணவரே யென்றுரைப்போ, கல்லுதிர்புயத் தசன்மகனார் கல்புதரியாமற் புலம்பலுற்றார். (௱௬௧)

துங்கரவிமுன்னு லுலகமெல்லாந் துணிந்துபொருதுநின் றடர்ந்தவெற்றி, எங்கள் தலையிலே வந்ததுவோ றப்பனுவுன்றனடைக்கலமாம், பங்கமிதுவெல்லாம் படவிதியோ படைத்தோனே யுன்றன், பாமெனவே அங்கமுருகுதென் மனைவிதானு மடியேனுஞ்செய்த பலனிதுவோ. (௱௬௨)

மறுவொன்றில்லாத மனைவிதானு மணக்கப்பாய்மீதில் நானுங்கூடிச், சிறிதுநாளின்னம் ஆசைதீரச் சிரித்துவிளையாடி யிருக்கவில்லைத், தறையில்வருமிந்தப் பாடதெல்லாந் தனியோனே யுன்றன் பாரமென்று, மறைபொன்றறியாத மனைவியுட கண்ணீர்மாற்றிமா வுசைன்முன்வந்தே. (௱௬௩)

சிங்கப்புலியலி செல்வனாரே சிறியதந்தையே மாமனாரே, யெங்கள் தாயர்க்கு மனைவியர்க்கு மெவர்க்குந்தலீவிலை செய்யவென்றும், துங்கட்குரியவென் சமானுக்கு துவனுநீர் துவாச் செய்புமென்று, பொங்கத்துடன் சொல்லிப் படைக்களம்போய்ப் புகுந்துபடைவெட்டத் தொடங்கினரே. (௱௬௪)

வாரிக்கடல்போல வந்துவந்து வளைந்தபடையெல்லாங் கருவறுத்துச், சோரிப்புனலிலே மூழ்கிமூழ்கிச் சுற்றிச்சுற்றியே குறையாடி, மாரிக்கணம்போலக் குருதிபாய மலைகள்மலைகள்போற் பிணங்குவிய, வீரத்துடன் வெட்டிப்பொருதுநின்றார் பீலிம்படைவந்து வளைந்ததுவே. (௱௬௫)

கலிச்சந்தவிருத்தம்.

கொட்டமிடு துட்டனர்கள் பட்டுயர்மலைக்கிணை குவிந்துடல்கிடந்ததொருபால், கிட்டமகுடத்தரசர் தட்டலது சொட்டைகள்தெறித்தலைகிடந்ததொருபால், வட்டமிடு பொற்புரவி பத்தொடுதிறத்தவர் மடித்துமாதலங்கதொருபால், துட்டமகல்வெற்றியசன் பட்சமுறு புத்திரர் துணிந்தியசையர்க்களமிலே. (௱௬௬)

திமிதமிடு செங்குருதி நிணமொடு வழிந்துமிகுதிரை கடலினைத்ததொருபால், விமுதனதிருத்தடியின் அடவிதொறும் வந்தவர்கள் மெலிந்துடல் கிடந்ததொருபால், திமிதிமென நடனமிடுவாம்பரிகள் [illegible] தொருபால், குமுதமிடு சிங்கமெலிபருள் அசனுவத்தவென்ற குமாரர்படைவென்ற களமேல். (௱௬௭)

தொங்கல்.

கதித்தபடையெல்லாங் கருவறுத்துக் காசம்பருந்துக்கு விருந்திட்டுப்பின், மிகுந்துமிகுந்தவர் உடந்தேறியே விம்பன்படைவந்து வளைதல்கண்டு, கதிக்குஞ்சுடர்வாளால் வெட்டிவெட்டி [illegible]மலைபோலப் பிணங்குவித்துக், களத்துப்பொருகின்ற வே[illegible]யிலே தண்ணீர்த்தவனமாய் மெலிந்துநின்றார். (௱௬௮)

அந்தநேரத்தே யொருசேவகன் ஆனதனைப்பூனை படர்ந்துபோற், பத்தமாயுற்று மனத்துணிந்து பதுங்கிப்பதுங்கியே மெள்ளவந்து, நந்தமகனுலே யசன்பாலனைக் குத்தினனவர் விழுந்தார்கண்டே, யுற்றுவாம்பரி தனிலேறியே யோங்கும்புகழுசைனுடிவந்தே. (௱௬௯)

அசனின்குமாரரைப் பொருதவனை யபிபார்மகனுசைன் கொன்றுபோட்டுக், குலசையின்குதிரைமேற் காசிதம்மைக் குறையினுயிரோடு கொண்டுவந்தார், திசையிற்மனுவெல்லாஞ் சூழ்ந்திருக்குந் திருக்கூடாரத்தி லினிதுவைத்தார், இசையிற்குயில்மொழி மனைவியாரும் இயம்புந்தாயாரு மோடிவந்தார். (௱௭௰)

அரியமகனாரே கண்மணியே அலியார்போனே யசன்மகனே, உரியகிளைக்கெல்லா மணிவிளக்கே புவரியுலகாளும் நாயகமே, பெரியதவம்பண்ணிச் சுமந்திருந்து பெற்றுவளர்த்தவென் பலனிதுவோ, தெரியுமறைவேந்தர் குலக்கொழுந்தே சிறியவுமக்கிது வந்ததென்னே. (௱௭௧)

ஐயகோபெற்று நான்வளர்த்த வருமைத்தலைவனே யெம்மரசே, செய்யதசப்பன்றாய் செய்ததெல்லாஞ் செல்வர்தலையிலே வந்ததுவோ, பையவெசிதக்கு நான்வளர்த்தபாலன் தா[illegible]னன்னை செய்தாரொன்றே, கையையெரிந்தேங்கி யழுதார்கண்டு கருதுமனைவியார் புலம்பலுற்றார். (௱௭௨)

கலங்கிபிரவில்நான் கண்டகனாக் கைமேற்பலனுய் வந்ததுவோ, விலங்கவழிசற்று மங்கிலையோ வேண்டாவினையென்ன திரும்பிலையோ, பலன்களறியாத வெறிவெசிது பழிகாரன்கையி லகப்பட்டிரோ, இலங்குந்திருமேனி யழுதாயிற்றே யிந்தப்பெரும்பழி வருவதென்னே. (௱௭௩)

குடியில்லாதவீ டாயினனே கோவில்லாதவூ ராயினனே, விடியில்லாப்பக லாயினனே வெயி லில்லாப்பயி ராயினனே, பொடியில்லாமிடி யாயினனே பொழுதில்லாப்பக லாயினனே, அடியில்லாக்கிளை யாயினனே யடியாட்கென்புத்தி நா[illegible]

குற்றமிதுதானே மணவாளரே கூப்பிடுஞ்சத்[illegible]வோ, வெற்றிக்கணவரே யென்தனிய [illegible] யாமோ, நத்துமுமைவிட்டிக் கிருக்கமோ [illegible] வே

வருவேன் கண்டீர் கற்றமறைவழி படியாளின்மேற் கைவைத்தா
ன்வைத்துச் செலத்தருமோ. (௱௪௫)

உமக்குப்பின்னர்நான் வருவதுமெய் உம்மைத்தேடியே தி
ரியமாட்டேன், எமக்குநீரன்றி வேறில்லையே எங்கேயிருப்பீரோ
வறியேனியான், அமையுஞ்சுவர்க்கத்தில் நீரிருக்கும் அடையாள
மத்தனைச் சொல்லுமென்றார், சமர்க்குப்புலியான அசன்மகனார்
சற்றே திருவுளம் பற்றினரே, (௱௪௬)

மனையின்கிளியாய் வாய்த்தவரே வல்லோன்விதிதனை விலக்க
லாமோ,தனியன்ஒருவனே சாகாதவன் சகலஜனங்களுஞ் சாவார்
கண்டீர், இனிநின்பரிவாய்நா னிருக்குந்தலை மிறகுல் முகம்மதை
க்கேட்டாற் சொல்வார்,மனதின்கருணையிற் சுவர்க்கத்திலே வந்தா
லவர்தம்மைக் கேளுமென்றார், (௱௪௭)

சங்கையினர்சொல்லக் கிளிமொழியார் தம்பிரான்தோழர்
தமையுங்கேட்பேன், உங்கள்தமைநினைத் தணுகவேண்டு முறுதிய
டையாளங் காட்டுமென்று, ரங்கைகொடுசட்டை தனைக்கீறியிவ் வ
டையாளங்கண்டே வருவீரென்றார், அங்கு அருந் தண்ணீர்தவன
த்தோடே யாகாசந்தன்னை நோக்கினரே, (௱௪௮)

அமுதத்தருள்நோக்க வாகாசத்தி லன்பார்கனைப் பெண்ண
னேகங்கோடி, அமுதப்பானக்க மேந்திக்கொண்டே யழகுவடி
வையுங் காட்டிக்காட்டி,பெமதுபெருமானே நீரெமக்காம் இந்த
ப்பானக்கம் உமக்கேயாகும், சமரம்புவித்தண்ணீ ருமக்குவேண்
டாம் கடுகவாருமென் றழையாநின்றார், (௱௪௯)

விண்ணின்மடவார்நின் றழைத்தகாலை வெண்ணெய்தனில்மு
டி வாங்குமாப்போல், அண்ணலிசுறாயீல் வந்துகாசிம் ஆவிதனை
மெள்ள வாங்கிப்போனார், என்னுமனுவுடன் மனைவியாருமீன்ற
தாயாரு முறவுள்ளோரும். பண்ணைகுலத்தையோ கோவெனவே
பதறிப்பதறியே யழுதுநின்றார். (௱௫௰)

அழுகைமாற்றியே அலிமகனார் அசனின்குமாரரை தபுறுத
ன்னில், தொழுதுபோற்றியே யினிதடக்கித் துலங்குமதற்கான ச
டங்குஞ்செய்து,முழுதுமுடையவ னருளாகவே முறைமைநெறி
நீதிதவிராமலே,செழுமையுடன்செங்கோல் முறைநடத்திச் சிங்கா
சனத்திலே வீற்றிருந்தார். (௱௫௧)

காசிம்படைப்போர் - முற்றுப்பெற்றது.

முகம்மதுயூசுபுசாகிபு - முயற்சியால் - அச்சிற்பதிப்பித்தது.